Vñ Virgil. vij. eney. Tartareā intēdit vo
cē q̄ ꝓten⁹ omne ꝯtremuit nem⁹
Protin⁹. aduer. tp̄is vl' ordis. i. cito. ſtatim
ꝯtinuo vl' ꝯſeq̄nt. ⁊ cor. pe. Vñ Ouidi⁹ in
epi. Protin⁹ abductis ſonuerunt pectora
palmis.
Pube ten⁹. due ꝑtes ſunt. i. vſq; ad puber/
tatis temp⁹
Publicit⁹. aduer. i. publice. ⁊ d̄r a public⁹.
Et cor. ci.
Pulſim. aduer. a pello. lis.

De Q

Qua eſt ĩterrogatiuū ꝑ locū. vt Qua trāſi/
ſti. Reſpōſiua ei⁹. hac. illac. iſtac
Qua de re. i. ꝓpt' quā rē. cur. q̄uo. q̄ rōne.
Quadragies. aduer. nūeri. i. q̄dragita vicib⁹
Qualit'. aduer. interrogatiuū.
Quā ē ꝯiūctio diſcretiua vl' electiua. vt Di
ues eſſe volo q̄ꝫ paup. vl' Bonū ē ſperare ĩ
dño q̄ꝫ ſpare ĩ ꝓncipib⁹. Etiā ē aduer. ſimi/
litudis. vt tā plato q̄ꝫ ſortes legit. Etiā eſt
aduer. ꝯpandi. vt Ille ē maior q̄ꝫ ille. Et ē
aduer. q̄ntitatꝫ. vt Iſte q̄ꝫ pōt legit. Et ſm
hāc ſcatōeꝫ pt̄ q̄nt⁹ deriuari a q̄ꝫ. Et q̄ꝫ cō/
ponit' ꝑ geminatōeꝫ. ⁊ d̄r q̄ꝫq̄ꝫ. i. q̄ꝫuis ꝯiun
ctio aduerſatiua
Quālibꝫ. i. q̄ꝫuis. ⁊ acuit' pe. Vñ Gre. Mul
tū relīq̄t q̄ quālibꝫ paꝝ tm̄ deſeruit.
Quāobrē. aduer. ĩterrogādi ſm Donatum
Et acuit' penl'. ſm q̄ſdā. ⁊ videt' eē q̄dā irre
gularꝫ aggregatio dictionū q̄ ponit' loco
vni⁹ dictōis poti⁹ q̄ꝫ ṽa ꝯpoſitio
Quāuis. i. q̄ꝫq̄ꝫ. vel licet. tn̄. ꝯiūctio aduerſa
tiua. ⁊ acuit' penl'.
Quanā. i. in q̄ ꝑte ſyllabice hꝫ nā ſm Pap.
Quādiu. q̄ñ ē vna ꝑs acuit' penl'. vide etiaꝫ
ſup̄ in diu. Et ē q̄ꝫdiu. vſq; ad quē finē. vl'
vſq; ad q̄d tp̄s ſm Pap.
Quādo deriuat' a q̄ꝫ. ⁊ eſt aduer. tp̄is. ⁊ eſt ĩ/
terrogatiuū. ĩfinitum. relatiuū. Et ꝯponit'
vel ſillabicat'. ⁊ d̄r q̄ñq; ⁊ q̄ñcūq; ⁊ q̄ndoq̄/
dē. i. q̄r. Et cor. q̄. Et ſiq̄ñ. neq̄ñ. aliq̄ñ. ante
penl'. acuūt. Et nota q̄ q̄ñ hꝫ ſex ꝯpoſitio
nes tm̄ ſm aliq̄s. vt ſiq̄ñ. neq̄ñ. aliq̄ñ. q̄ñq;
q̄ñquādo. q̄ñcūq;. Et h̄ pꝫ q̄ q̄ñq̄dē nō eſt
ꝯpoſitio ṽa. ſꝫ pōit' aliq̄ñ loco vni⁹ ꝑtis Et
eſt poti⁹ q̄dā vocū ꝯgeries irregularis q̄ꝫ
ꝯpoſitio. ⁊ tūc accētuat' ac ſi eſſꝫ vna dictio
vt Exēplo. defacili. decetero. eximꝓui/
ſo. ⁊ cetera cōſimilia.

Quanq̄ꝫ. i. q̄ꝫuis. licet. Et nota q̄ q̄ꝫq̄ꝫ. ⁊ ſilia
hñtia m. añ q. ꝑ n. ſcribunt'.
Quātiſper. i. q̄ntū. vt q̄ntiſper valet res iſta
Tantiſper.
Quantoci⁹. aduerbiū. i. q̄nto oci⁹. velocius
citi⁹. ⁊ ꝯpōit' a q̄nto ⁊ ocius aduerbio
Quāto min⁹. due ꝑtes ſūt ſic ⁊ q̄nto mag⁹.
et ita ſub duob⁹ accētib⁹ ſūt proferēde ſm
Aug. in libro de dubio accētu
Quapropt'. i. q̄ꝫobrē. ꝓpterea. q̄ pacto
Quaſi. i. ſicuti. tanq̄ꝫ. velut. Et ponit' q̄ſi ali/
q̄ñ ꝓ ſimilitudine. aliq̄ñ ꝓ veritate. Pro ſi
militudine. Unde Paulus. Quaſi triſtes
ſemꝑ autē gaudentes. Pro veritate vt in
euangelio Iohis. Vidim⁹ gloriā eius glo
riaꝫ quaſi vnigeniti a patre. Aliquādo ni/
hil differt vtrum ꝓ ſimilitudine an ꝓ veri
tate ponatur. vt Iob. Quaſi impios per/
cuſſit eos in loco videntiū. Sed ibi. Si/
cut impius inimic⁹ me⁹ ⁊ aduerſari⁹ meus
q̄ſi iniqu⁹. Sicut ⁊ quaſi vt vult Grego/
ri⁹ ꝓ affirmatōe poti⁹ q̄ꝫ ꝓ ſimilitudie dic
ctū videt'.
Qua ten⁹. vide infra in quatin⁹
Quater. aduerbiuꝫ nūeri. a q̄tuor deriuat'.
⁊ ſcribit' ꝑ vnū t. Et breuiat' qua. vñ Ora/
cius in ꝓma epi. Me q̄ter vndenos ſcias
impleuiſſe decēbris Quattuor āt nomē ꝑ
duplex t. ſcribit'.
Quaternatim. aduerbiū. i. ꝑ q̄ternos. ⁊ d̄r a
quaternus
Quatin⁹. ꝓ vt eſt ꝯiūctio cauſalis ꝑ i. ſcribi
tur. ⁊ deriuat' a qua. Poteſt etiā eſſe ꝯiun
ctio adiūctiua. Sed qua tenus ꝑ e. ſunt
due ꝑtes. ⁊ acuitur te. Unde in Greciſmo
d̄r. Dictio quatin⁹ eſt oratio qua ten⁹ eſto.
Dictio ſub media breuis eſt. oratio longa
Si fiat proſa breuiat tn̄ vtraq; metrum.
Et nota q̄ vt q̄ ⁊ q̄tin⁹. ꝯiunctōes ad inui
cem in h̄ differūt. q̄r vt cauſam remotiorē
Sed q̄tin⁹ recipit cāꝫ ꝓpinq̄orē. Q' vero
ꝑtinet ad vtrūq;. Unde incōgrue d̄r. Uo
lo q̄tin⁹ legas. ſꝫ bñ d̄r. Uolo vt legas. q̄r
volūtas longiſſima eſt ⁊ nimium infinita
Poſt q̄tinus ergo vel q̄ recte ſequit' h̄ cō/
iunctio. vt hoc modo. Rogo vos vt qua/
tinus mihi veſtrū auxilium impendatis.
Vel ſic. Poſtulo q̄ michi dignemini ꝓui/
dere vt poſſim in ſtudio cōmorari. Sed
nō adeo bene d̄r. Rogo vos vt bene mihi
faciatis q̄ vel quatin⁹ poſſim in ſtudio ꝑ/
manere.

Que ↄiūctio copulatiua ꝑ e ſolam ſcribit. ⁊ idē eſt q̄d ⁊. q̄ñ eſt ꝓnomē ſcribit ꝑ ae dipthongon quae. ⁊ in ſingulari feminino et ī plurali neutro. Et eſt interrogatiuū relatiuū ⁊ infinitū.

Quia ⁊ q̄m in eodē ſenſu. Sȝ q̄m ꝓꝓe ꝑpo‑ nit. ⁊ ſic ſeq̄ntē ſenſū alligat. vt Q̄m diſcis diſco. Quia q̄ꝓꝓe poſtpōit ⁊ ſupiorē ſenſū ↄfirmat. vt ſcio qꝛ didici. ⁊ qꝛ ſillabicat. et dꝛ quianaȝ. i. qꝛ vł cur. Vñ v̄gil. Heu q̄m tanti tinxerit ethera nimbi.

Quidē ↄiūctio affirmatiua. ⁊ coꝛ. ꝑmā. Vñ Facetꝰ. Mēte q̄dē lera decoꝛat floꝛida vita. Et inde ↄpōit ſiq̄dē. Eq̄deȝ āt ſimplex eſt. vide ſ̄ in ſuo loco in e. lr̄a.

Qui diu due ꝑtes pꝛo vno affirmatiuo aduerbio. i. certe. vere.

Quin. i. vt nō. vł vt ↄiūctio adiūctiua. Quin. i. ꝙ ↄiūctio ē collectiua. Quin. i. potiꝰ. aduerb. eligēdi. Quin. i. cur nō. vł cur aduer. īterrogādi. Quin. i. certe. aduer. affirmandi. Quin. i. ſup. aduer. oꝛdinis. Et ↄponit Quinetiā. i. inſup. aduer. oꝛdīs. ſm Hug. Itē inuenit q̄nimo. i. potiꝰ vł certe aduer. affirmādi vł eligēdi. vel pñt eſſe due ꝑtes. Et ſcias ꝙ ī Luce euāgelio vbi dꝛ Quinimo beati q̄ audiūt v̄bū dei ⁊ cuſtodiūt illud. Ita diſtinguēdū eſſe videt. Quinimo beati. deinde beati q̄ audiūt v̄bū dei ⁊ cuſtodiūt illud. Et ꝓd. pe. q̄nimo. qꝛ imo hȝ ꝑmā longā.

Quindecies aduer. i. q̄ndecim vicibꝫ.

Quinetiā. aduer. oꝛdinis. i. inſup. ⁊ dꝛ a q̄n ⁊ etiam.

Quinimo. vide in quin.

Quinpotiꝰ. i. magꝭ. ſm Pap.

Quinq̄geſies. aduer. nūeri. i. q̄nq̄gītavicibꝫ ⁊ dꝛ a q̄nq̄ginta ſm Pap.

Quinq̄es. i. q̄nqꝫ vicibꝫ

Quippe. i. nimiꝝ. ſine dubio. certe. ↄfirmatiuū aduer. Eſt eñ ſicut ſcȝ videlicȝ. Et ꝓd. ꝑmā poſitōe.

Quo iterrogatiuū ad locū. vt Quo vadis. Reſpōſiua eiꝰ. huc. illuc. iſtuc.

Quocirca. eſt ↄpoſitū a q̄ ⁊ circa Et nota ꝙ circa ꝑ ↄpoſitōȝ vł potiꝰ ꝑ q̄ndā irregularitatē iūgit cum iſtis. ſ. quocirca. ꝓ ↄiūctione cauſali vł illatiua. Circūcirca vł circūquaqꝫ.

Quodā modo. due ꝑtes ſūt. vñ duobꝫ accētibꝫ regēde ſūt. Quidā tñ grauāt mo. et tñ dicimꝰ ꝙ nō eſt ibi ↄpoſitio. ſȝ q̄dā irregularis vocū ↄgeries. fungēs loco vnius dictionis.

Quo minꝰ. due dictōes ſt. Pap tñ dic̄ Quominꝰ. i. alit nō. ꝓ vna dictōe ſumēs

Quo modo. due ꝑtes ſūt ī euāgelio Luce. j vt Quo modo fiet iſtō q̄m virū nō cog̃ſco. Aliq̄ñ q̄modo videt eſſe dictio ↄpoſita. ſȝ potiꝰ ē ibi q̄dā irreglariſ vocū ↄgeries. que ponit loco vniꝰ dictōis. vt q̄uo. i. q̄lit. et tñ accētuat ac ſi eſſȝ vna dictio. ⁊ acuit q̄. ſed mo grauat.

Quondā. aduer. tꝑis. ꝑ q. ſcribit. qꝛ deriuatur a quando.

Quoniā. ↄiūctio cauſalis vł ſubcōtinuatiua. Cauſalis. vt Quoniaȝ ꝓdeſt tibi lege. Subcōtinuatiua. vt Q̄m ambulat mouetur. Sic quoqꝫ qꝛ vł ꝙ vna pars eſt ſm Pap. Et differt quoniā a quia. ſic habes in quia.

Quoniāquidē. i. quia vel ꝙ vna ꝑs eſt cōpoſita a quoniā ⁊ q̄dē. ⁊ tūc grauat q̄ ⁊ acuit an. Pñt etiā eſſe due ꝑtes. ⁊ tūc duobꝫ accētibꝫ regūt. ⁊ acuit q̄. et ſcribit tūc q̄niam ꝑ m. ⁊ tūc quoniāquidē idē eſt qđ qꝛ. certe. Et ſic ſumit. j. Coꝛ. xv. Q̄m q̄dē ꝑ hoīeȝ moꝛs. ⁊c̄.

Quoqꝫ ē ↄiūctio copulatiua. Accipit eñ ꝓ et. vel etiā. et notat q̄ñqꝫ ſimilitudinem. vt Tu quoqꝫ fac ſimile. tñ loco aduerbij īuenit ꝓ certe.

Quoꝛſum. i. v̄ſus quā ꝑtem. Et ↄponitur a quo ⁊ v̄ſum. et ſyllabicat quoꝛſum. ⁊ dicit quoꝛſumcūqꝫ. i. verſus quācūqꝫ ꝑtē. ſm Hug.

Quotidie. aduer. tꝑis. ⁊ dꝛ a q̄t ⁊ dies. q̄d vicioſe ſcribit ꝑ c. vt vult Hug. Nā ꝑ q ſcribi dȝ. Hoc etiaȝ vult Pap. Et a q̄tidie dꝛ q̄tidianꝰ. a. ū. ſic a meridie meridianꝰ. a. ū. Unde quotidianū in Pater nr̄ debȝ ſcribi ꝑ q.

Quoties. aduer. nūeri. i. freq̄nt. multoties. Quoties. i. q̄t vicibꝫ. Cui rn̄det. ſemel. bis ter. ⁊ ſimilia. ⁊ deriuat a q̄tꝰ. ⁊ ſyllabicatur q̄tienſcūqꝫ.

Quouſqꝫ. i. q̄ȝdiu. aduerb. tꝑis. Quouſqꝫ. i. ad quē locū. aduerb. loci. Vñ. Tempꝰ ſiue locū dic ſignificare q̄uſqꝫ

Quur. aduerbium interrogādi. p̄t deriuari a q̄. ⁊ ſcribit ꝑ q. ⁊ geminū u. vł p̄t deriuari a g̃tō cuius de q̄s. ⁊ tūc debet ſcribi ꝑ c. et vnū u. ſicut cur. Et ita cōmuniter ſcribit ſm modernos.